

BOYUN EĞME

AKP'nin kültür karşı-devrimi

Gökçe Giresunlu yazdı: AKP Başkanı, 'Kültür İnkılabı'nın işaret fişğini atmak için Ensar Vakfı toplantısını seçti! '14 yıldır iktidardayız ama sosyal ve kültürel iktidar sıkıntılı.' Söylenen buydu. Bu sözler Ensar Vakfı toplantısına pek yakıştı. ■ Sf. 8

TKP 12. Kongresi tamamlandı

SOSYALİZM: FELAKETTEN ÖNCE SON ÇIKIŞ

KÖTÜLER UZUN YAŞAR / ORHAN GÖKDEMİR ■ Sf. 12

ENVER
AYSEVER'LE
BOYUN
EĞMEYEN
SORULAR

Size bize
kılıksız Gezi
soruları
Enver Aysever
■ Sf. 10

Sarıgazi'de imam
hatip işgali: 2 sınıf
diye geldiler, okulu
işgal ettiler
■ Sf. 14

Almanya -ABD
tepişmesinde
çimen olan Türkiye
Osman Çutsay
■ Sf. 12

25 MAYIS/ARTVİN

Kirazlı ilçesinde su kanalı yapımı için çalışan operatör Sedat Yavuz, devrilen iş makinasının altında kalarak yaşamını yitirdi. Çalışma alanı engebeli ve uygun olmadığı için çalışma emrinin verilmemesi gerekirdi. Ayrıca iş makinalarının devrilme olasılığına karşı operatörlerin kabinleri eksiksiz bir biçimde olmalıdır.

25 MAYIS /K.MARAŞ

İnşaat işçisine beton mikserinin hortumunun çarpması sonucu işçi ağır bir biçimde yaralandı ve hastaneye kaldırıldı. Beton mikserinin bulunduğu bölgeye işçilerin girişi engellenmediği için iş kazası meydana geliyor.

29 MAYIS/KOCAELİ

Dengesini kaybederek çalıştığı inşaatın ikinci katından düşen Veysel Kurt, ağır yaralandı. İnşaatlarda işçilerin yüksekte düşmesinin önlenmesi için kenarlarda önlem alınmalı ve fileler bulunmalıdır.

30 MAYIS/ GAZİANTEP

Osman Avcı (35) çalıştığı çocuk bezi fabrikasındaki pres makinesinde sıkışarak yaşamını yitirdi. Preslerde, işçinin hareketli bölgeye temasını kesen makine koruyucular, hareket algıladığında makinanın çalışmasını durduracak sensörlerin bulunması gerekiyor. Ancak, patronlar bu önlemleri, maliyeti nedeniyle uygulamıyor.

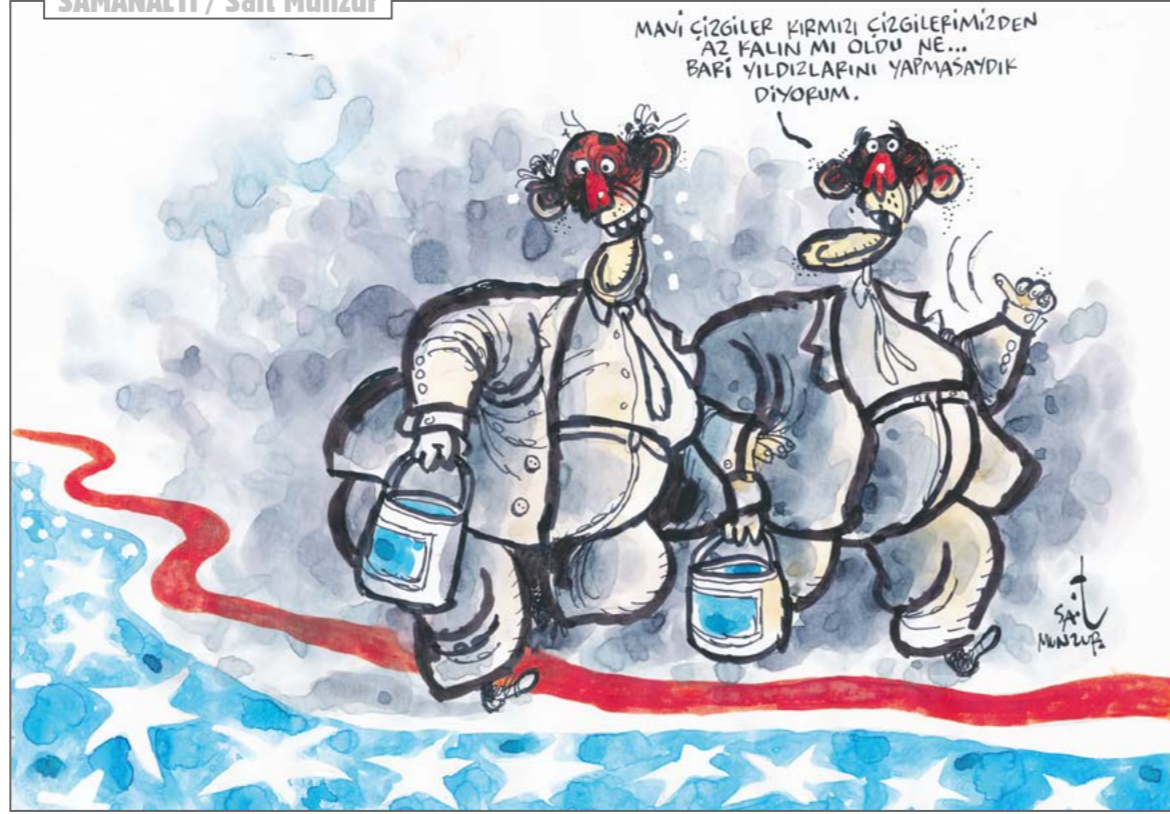
30 MAYIS/GÜMÜŞHANE

Makine bakım işçisi Emre Murat Ertaş (27), kaynak yaptığı sırada kafasına vinç parçası düşmesi sonucu ağır yaralandı. Ertaş, hastaneye kaldırıldı, ancak kurtarılmadı. Vinçlerin bulunduğu bölgelere işçilerin girişleri yasaklanmalı ve işçi girişi olduğunda vinç çalıştırılmamalıdır. Ancak patronlar çalışmaya ara vermemek için bu önlemleri uygulamıyor.

30 MAYIS/ZONGULDAK

Gelik'te özel bir kömür ocağında meydana gelen göçükte Tayfun Keskin ve Volkan Koroğlu isimli iki işçi 25 metre derinlikte göçük altında kaldı. Kurtarma çalışmaları devam ediyor. İddia edilen aksine madenlerde güvenlik önlemleri alınmadığı için işçilerin yalnızca cesedine ulaşılabilir.

SAMANALTI / Sait Munzur

Tiyatro mu müsamere mi?

Hollanda fatihi Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından Silivri'de yapılan "15 Temmuz yargılamasını" takip etti. Duruşmaya verilen aradan dışarı çıkıp basın mensuplarına açıklamalarda bulundu. Yargılanan sanıkların ifadelerini tiyatroya benzeten Sayan, "İçeride davayı izledik. Gerçekten bir tiyatro sahnesi gibi. Sanki TBMM'yi bombalayanlar onlar değilmiş gibi, sanki Cumhurbaşkanlığı Külliyesini, Gölbaşı Özel Harekat Merkezi'ni bombalayanlar onlar değilmiş gibi davranılıyor. Gerçekten içeride darbecilerin halini görmek... Gerçekten büyük bir tiyatro yaşanıyor içeride. Ama yüce Türk adaleti, hak ettikleri cezayı inşallah onlara verecektir"

dedi. "Yargılanan sanıklar" ibaresini biz ekledik bu arada. Aslı "yargılanan darbeciler"di. Ortada bir yargılama varsa bu sanıkların darbeci olup olmadığını bilmiyoruz demektir çünkü. Eğer ortada "darbeci sanıklar" varsa bu durumda da yapılan şeye yargılama diyemeyiz. Her şeyde olduğu gibi dildeki inceliğini de kaybetti ülke. Dile özeniyile bilinen bir gazetede "Ayşe ninenin Ramazan'a dışarıda girdiğini" iddia eden bir başlık vardı geçtiğimiz günlerde. Ay ismini özel isim gibi yazınca Ramazan da töhmet altına giriyor haliyle. Hollanda fatihi bakanımız da her gördüğünü tiyatroya sanıyor belli. Bundan bir tanesini Hollanda'da kendisi de oynamıştı hatırlayacaksınız. Görünen şey tiyatrodan daha çok müsamereye benziyordu. Tiyatro ise bir sanattır, elçilik önünde ya da mahkeme salonlarında bulunmaz.

ANKARA'DAN REİS GELDİ EVİ BOŞALTIN!

AKP Genel Başkanı Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla 'cumhurbaşkanlığı ofisi' yapılmak için geçen haftalarda boşaltılmaya başlanan Yıldız kampüsüne, üniversitenin öğrencileri alınmadı. Öğrenciler içeri girmesini diye kampüs ablukaya alındı. İçeri girememelerinin gerekçesini soran öğrencilere, Rektörlük tarafından düzenlenen "Güvenlik gerekçesiyle gerekli görüldüğü takdirde okulda işi olmayan öğrenciler okula alınmaz" ifadelerinin yer aldığı bir yazı gösterildi. Yıldız Teknik Üniversitesi

öğrencileri olarak bir sosyal medya hesabından yapılan açıklamayla öğrencilerin kampüslerini savunmaya devam edecekleri duyuruldu. Bu tartışmaların yaşandığı saatlerde yeni AKP Genel Başkanı ilk kez Meclis'in kapısını çalmış gurup toplantı salonuna girmeden önce bazı AKP Milletvekilleri salondan çıkarılmıştı. Referandumu kazandı tabii, her yerin ve her şeyin kendisine ait olduğuna inanıyor artık. Yakında "ülke benim boşaltın" derse hiç şaşırılmayın!

AKP'nin yeni yandaşları

Trump'ın 24 günlüğüne ulusal güvenlik başkanlığını yapan Mike Flynn'in bir Türk işadamı ve sıkı bir AKP savunucusu olan Ekim Alptekin tarafından lobici olarak işe alındığı aylar önce ortaya çıkmıştı. Wall Street Journal'ın Türkiye eski muhabiri Dion Nissenbaum'un yazdığı son haberde ise Flynn'in "Alptekin için" yaptığı çalışma süresince üzerinde çalışılan bir video ile ilgili bazı detaylar ilk kez ortaya çıktı. Flynn Intel Group için yapılan ve hiç bir zaman bitirilemeyen videoda Nedim Şener ve İ.Hakkı Pekin'in de görüşlerine başvurulmuş. Bu ikilinin

Fethullah Gülen belgeseline geçen sonbahardaki ABD gezisi esnasında katıldığı ortaya çıktı. Şener ve Pekin geçtiğimiz Sonbahar'da New York ve Washington'u ziyaret etmiş, o ziyaretlerde Gülençiler veya "FETÖ" hakkında konuşmalar yapmışlardı. Bu isimlerin o dönemde Saray'a yakınlığı ile bilinen Turkish Heritage Organization (THO) tarafından Washington'a getirildiği biliniyordu. Alptekin önce Flynn'e, belgesel bir enerji şirketi için analiz yapması amacıyla tuttuğunu söylemişti. Alptekin'in Flynn'e 3 aylık çalışma için 530 bin dolar ödediği söyleniyor.

KEMAL'İN YARGI KORKUSU

Yeni Şafak yazarı Kemal Öztürk, AKP'nin yandaş yazar kontenjanı kapsamında bir ünlümüz. Aların verdi geçtiğimiz gün. "Siyasete giden yol değişti artık. Hem de çok keskin bir virajla değiştiğini bir iki seçim sonra göreceğiz hepimiz" diyen Öztürk, "Öyle teşkilatlardaki ekiplerin, Ankara bağlantılarının istedikleri kişilerle kimse seçmenin karşısına çıkamaz. Çıkarsa millet başkasını tercih eder, parlamentoda çoğunluğu kaybeder. Bu da hükümetin çalışmalarını bloke eder, Cumhurbaşkanının yargılanma yolunu açar. Tehlike büyük yani" ifadelerini kullandı.

Yargıyı 2010 12 Eylülü'nde ele geçirdiler. AKP'li olmayan hiçbir kimsenin yargıda barınması mümkün değil. Buna rağmen birbirlerini "yargılanma" ihtimaliyle korkutuyorlar. Tipik suçlu psikolojisi. Ama çok korktukları her halinden belli. Dedikleri gibi, seçimi kaybetmek onlar için yargılanmakla eş anlamlı. Ölüm kalım meselesi yani!

"Oylar çalındı" diyeceksiniz de...

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi, TBMM'nin daveti üzerine 21 parlamenterle gözlemlendiği 16 Nisan referandumuna ilişkin raporunu yayınladı. AKPM'nin raporunda, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası ilan edilen OHAL ile oluşan koşullar hakkında "Gerçek anlamda demokratik bir referandum süreci için gerekli temel özgürlüklerin kısıtlandığı" ifadeleri yer aldı. Raporda TRT'nin "Açık biçimde iktidar partisi ve Cumhurbaşkanına öncelik verdiği", diğer siyasi partilerin ise kamu medyasına eşit erişiminin olmadığı belirtildi. Medyada AKP'ye ayrılan sürenin yüzde 33,5 diğer siyasi partilerin toplam süresinin yüzdesinin 21,9 olduğu ve eşitlik ilkesinin işlemediği belirtildi. 15 Temmuz darbe girişimi sonrası OHAL ile olağanüstü yetkiler verilen valilerle ilgili olarak raporda, valilerin yetkiyi "temel hak ve

özgürlükleri daha da sınırlandırmak için kullandıkları" görüşüne yer verildi. KHK'lerle işten çıkarmalar ve gözaltı uygulamalarının "siyasi iklim üzerinde olumsuz etki yarattığı" belirtildi. Erdoğan'ın tarafsız kalması gerektiği hatırlatılan raporda dengesi şartların oluşmasının bir diğer nedeni olarak hükümet yetkililerinin ve çok sayıda yerel yöneticinin "evet" kampanyası yürütmesi olduğu belirtildi. YSK'nin saydam çalışmadığı ve kararlara karşı yargı yolunun kapalı olduğu belirtilen raporda, oy sayımı öncesi mühürsüz pusulalarla ilgili aldığı kararın yasalara aykırı olduğu dile getirildi. Bu uygulamanın, çok önemli yasal bir güvencenin ihlali anlamına geldiği vurgulandı.

"Oylar çalındı" diyecekler de... Halkımız şımarır diye çekiniyorlar herhalde.

**BOYUN
EGME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 77

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzulugil
Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzulugil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç
ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Osmançık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongre Türkiye Konferansı tamamlandı

Sosyalist Türkiye için

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongre Türkiye Konferansı 27-28 Mayıs tarihlerinde İstanbul'da yapılan delege toplantısı ile tamamlandı.

Toplantıya tüm parti örgütlerinden toplam 383 delege katılırken, bunların 14'ü yurt dışı çalışmalarından geliyordu.

Saygı duruşu ve ev sahibi İstanbul Komiteleri adına Melike Çakır'ın karşılama konuşmasının ardından, ilk oturum Merkez Komite Sekreteri Kemal Okuyan'ın yaptığı açış konuşmasıyla başladı.

Kongre gündemini oluşturan metinlerin ve kongre karar önerilerinin tartışılarak oylanmaları sonrasında 12.

Kongre Türkiye Konferansı, yine Kemal Okuyan'ın kapanış konuşmasıyla sonlandı.

Kongre'de yapılan tartışmaların ardından "Parti Programı Giriş Bölümü", "Parti ve Partili Yaşam Üzerine", "Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 100. Yılında Yolumuz Devrimin Yoludur", "Rusya ve Çin Ekseninde Emperyalizm Üzerine 2017 Tezleri", "Parti Tarihi Üzerine Tezler" ve "2017 Haziran-2018 Haziran Siyasal Örgütsel Hedefler" başlıklı metinler önerilen bazı düzeltmelerle birlikte delegelerin oybirliğiyle kabul edildi.

"Sosyalist seçeneği güçlendirmek için" sloganıyla düzenlenen Kongre'de, önümüzdeki çalışma dönemi "Sosyalizm yılı" ilan edilirken, Ekim Devrimi'nin yıl dönümünde büyük bir "Sosyalizm şöleni" düzenleme kararı alındı.

28 Mayıs günü yapılan oturumlarda tüm kongre sürecinin gündemini oluşturan metinler ve delege toplantılarına sunulan siyasal örgütsel hedefler raporu dışında bazı politik karar önerileri de gün-

deme alındı.

TKP 12. Kongresine sunulan karar önerileri yine oy birliğiyle kabul edildi.

KONGRE SÜRECİ

Türkiye Komünist Partisi kongre konferansları, partinin uzun mücadele deneyimi içinde olgunlaşmış biçimlerle gerçekleştiriliyor. Konferanslar, hem partinin önüne koyduğu mücadele döneminin hedeflerini belirlemeye, hem de partiyi bu hedefler doğrultusunda hazırlamaya yarıyor. Son toplantıdan uzunca bir süre önce başlayan kongre süreci, parti birimlerinde yapılan ilk tartışmalardan, örgütlerde delege seçimlerinin de yapıldığı değerlendirme toplantılarına uzanıyor. Tüm parti üyelerinin kongre sürecine yazılı olarak katkı yapma hakkı bulunuyor. Bu yazılı katkılar Merkez Komitesi'ne ulaştırılıyor ve konferans raporlarının son haline getirildiği süreçte değerlendiriliyor.

2017 Konferansı, 5 temel kongre metninin Merkez Komitesi tarafından hazırla-

nan taslaklarının parti birimlerine ulaşması ile başladı. Delege toplantısı öncesinde parti örgütlerinde yapılan tartışmalar ve yazılı katkılar ışığında MK son taslağı hazırlayarak delegasyona sundu. Konferans metinleri ile ilgili tartışmaların sonuçlandırıldığı delege toplantısının ardından, kongre rapor ve metinleri yayımlanmaya hazır hale getirildi.

NEREDE YAYINLANACAKLAR?

12. Kongre Türkiye Konferansı'nda bağlanan metinler şu şekilde değerlendirilecek: Parti Programı Giriş Bölümü, programın yeni baskısında ve elektronik yayınlarında güncellenmiş olacak. 1992 yılında yayınlanan ve Sosyalist Türkiye Partisi programı olarak benimsenmiş olan Sosyalizm Programı'ndan bu yana, program metninin başlangıç bölümü belirli aralıklarla güncelleniyor. 2017 güncellemesi ile birlikte bu bölüm "Giriş" başlığına sahip olacak.

"Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 100. Yılında Yolumuz Devrimin Yoludur" ve "Rusya ve Çin Ekseninde Emperyalizm Üzerine 2017 Tezleri" metinleri önümüzdeki günlerde yeni sayısı yayınlanacak olan Gelenek dergisinde basılacak.

"Parti ve Partili Yaşam Üzerine" başlığını taşıyan belge,

parti çalışmaları, partililik anlayışı ve örgütsel çalışmanın ilkeleri alanlarında bir kılavuz metin olarak işlev kazanıyor. Konferans'ta oybirliğiyle onaylanan bu metin, parti programı ile birlikte parti üyeleri için temel bağlayıcı metin oluyor.

"Parti Tarihi Üzerine" çalışması ise yine konferansta onaylanmış olarak parti içi eğitimlerde değerlendirilecek. Bu çalışmanın düzenli olarak güncellenip, genişletilmesi yine konferansta karara bağlandı.

'BÖYLE BİR PARTİ VAR'

12. Kongre, Türkiye Komünist Partisi'nin ülke ve dünya meselelerine bakışıyla ilgili önemli bir birikimi ortaya çıkarıp derledi. Bunun ötesinde, kongre süreci, partinin, umutlarını gerçek kılmak, iddialarının altını doldurmak ve devrim için hazırlanmak için ihtiyaç duyduğu hazırlığı da gerçekleştirmiş oldu.

Kongre'ye katılan partililer, daha donanmış, daha bilenmiş ve daha hazırlıklı bir partiyle, devrimini çağırın Türkiye'nin, sosyalizmi arayan dünyanın hak ettiği mücadeleyi vereceklerini söylüyorlar.

"2017 Haziran-2018 Haziran Siyasal Örgütsel Hedefler" raporuyla haritası oluşturulan çalışmaların Türkiye'nin komünist partisine yeni bir eşiği atlatması gerekiyor. Türkiye bunu istiyor. Emekçi halkımız bunu hak ediyor. ■

TKP 12. KONGRE KARARLARI

Karar 1: Haziran Direnişi'nin yıldönümü hakkında TÜRKİYE HALKI GERİCİ KARŞI DEVRİME SİĞMAYACAKTIR

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi 2013 Haziran Direnişi'nin dördüncü yıldönümünü coşkuyla anmakta, yitirdiğimiz insanlarımızın anısı önünde saygıyla eğilmektedir.

Haziran Direnişi laikliği bayrak eden yurtsever halkımızın AKP karşı-devrimine sığdırılmayacağına tarihsel kanıttır. Milyonlarca yurttaşın aylarca sürdürdüğü bu kitle hareketi ülkemiz tarihinde benzersiz bir eylemdir. Türkiye Komünist Partisi 2013 yaz ayları boyunca direnişin ön saflarında yerini almış, hareketin militan mücadele boyutuna son derece önemli katkılarda bulunurken politik karakterine kritik müdahalelerde bulunmayı da ihmal etmemiştir. Haziran Direnişi tam da bu ikinci boyutta yaşanan yetersizlikler nedeniyle kitle mücadelesi dinamiği olarak süreklilik kazanamamıştır. 2013 sonrasında ülkemizde bir taraftan liberal bir ideolojik politik düzenlemenin gündeme getirilmesi, sola yönelik olarak düzenli bir tasfiye operasyonuna kalkışması rastlantı değildir. Egemen güçler halkımızdan direnişin intikamını alçakça baskı

politikalarıyla olduğu kadar solun önünü keserek de almaya çalışmışlardır.

Türkiye Komünist Partisi'nin bu kongreyle önüne koyduğu hedefler bu saldırıyı püskürtmeye yönelik tarihsel bir adımdır. Karanlığa sığdırılması imkansız olan halkımızın direniş potansiyeli, sosyalist seçeneğin güçlendirilmesi, topluma yaygınlaştırılması, işçi sınıfı hareketine damga vurmasıyla ülkemizin geleceğine taşınacaktır.

12. Kongre bu inanca AKP iktidarının halkımıza karşı işlediği bütün suçların hesabını sormaya söz vermektedir.

Karar 2: "Zenginlerin iktidarı" hakkında YAĞMACILARDAN HESAP SORULACAK

Türkiye bir sermaye diktatörlüğünün egemenliği söz konusudur. Sermaye diktatörlüğünü, patronlar adına vekil siyasetçiler yürütür.

Bugün bu ilişki olabilecek en yoz, en ahlaksız biçimine bürünmüş bulunuyor. Başbakanın, bakanların, diğer yöneticilerin ve akrabalarının, boyutları açığa çıkan mal varlıkları halkımızın aşığlanmasından başka bir anlam taşıyor. Ülkemiz yağma amacıyla, yağmacı bir sınıf adına, doğrudan doğruya yağmacılar tarafından yönetilmektedir. Burjuva siyasetinin amacı, ülkemizin bütün birikiminin ve kamu varlıklarının alenen çalınması haline gelmiştir.

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi, bu işleyişin giderek yoksullaşan emekçi halkımızın bütün haklarını elinden koparıp alan bir soygun olduğunun altını çizmek-

'DÖVÜŞE DÖVÜŞE YÜRÜNECEK'

İlk şiirini 50 yıl önce yayınlamış olan Partili şair Nihat Behram'ın 50. şiir yılını kutladığı "Dövüşe Dövüşe Yürünecek" kitabının yine parti tarafından yayınlandığı günlerde yapılan toplantıda Behram'ın mesajı da okundu. Nihat Behram 50. şiir yılını selamlayan kitabın tüm gelirlerini TKP aracılığıyla devrimci mücadeleye bırakmış bulunuyor.

tedir. Bu işleyiş halkın onuruna yönelik en ağır saldırıyı ifade etmektedir. Kongremiz, Türkiye işçi sınıfının bu aşağılanmasının hesabını soracağını ilan eder.

Karar 3: Cam işçileri ile dayanışma hakkında İŞÇİ SINIFI BOYUN EĞMEYECEK

İşçi sınıfının en temel haklarına saldırmaktan çekinmeyen AKP hükümetinin grev yasaklaması ve bu yasağı milli güvenlikle gerekçelendirilmesi alışkanlık haline aldı. Yakın geçmişte metal işçilerinin grevi de yasaklanmak istenmiş, ancak bu saldırı işçilerin fiili mücadelesiyle geçersiz kılınmıştı. Şimdi de Şişecam'a bağlı işletmelerde ilan edilen grev yasağına karşı işçi kardeşlerimiz çeşitli biçimlerde emeklerine sahip çıkıyorlar. Boyun eğmeyen cam işçileri yalnızca kendi hakları için değil, bütün emekçi halkımız adına bir direnişe imza atıyorlar.

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi gerici sermaye hükümeti tarafından grev hakkı gasp edilmek istenen cam işçilerinin yanında olduğunu, işçilerin direnişiyle dayanışmasını var gücüyle sürdüreceğini ilan etmekte, bütün işçileri ve emekten yana güçleri bu dayanışmanın parçası olmaya çağırılmaktadır.

Karar 4: OHAL uygulamaları hakkında GÜLMEN VE ÖZAKÇA SERBEST BIRAKILMALIDIR

AKP iktidarının, tarikatlar arası iktidar kapışmasını, OHAL ile birlikte emeğe ve ilerici kamu emekçilerine saldırının bahanesi haline getirdiği açıktır. Kamuda iş güvencesinin ve bütün kazanılmış hakların gasp edilmesine varan bu politikalara karşı Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi işten atılan, baskı gören bütün emekçilerle dayanışmasını ilan etmektedir.

Son olarak çalışma hakları için açık grevi yoluyla direnmeyi seçen eğitim

emekçileri, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın uydurma gerekçelerle tutuklanmaları gerici sermaye iktidarının insanlık dışı ve emek düşmanı yüzünü bütün çıplaklığıyla ortaya sermiş bulunmaktadır. Türkiye Komünist Partisi bu uygulamayı şiddetle protesto etmekte, Gülmen ve Özakça'nın özgürlüklerinin ve işlerinin iadesini talep etmektedir.

Karar 5: AKP dış politikası hakkında BÖLGE HALKLARI EL ELE, SOSYALİZME

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi AKP hükümetinin komşu ülkelere karşı izlediği politikaların halkımıza mal olmuş tarihsel değerleri temsil etmekten uzak olduğunu ilan etmektedir. AKP hükümeti Suriye'nin savaşa sürüklenmesinden ve bugün akan kandan birinci derecede sorumludur. AKP hükümeti ne zaman içerde veya dışarda gündemi manipüle etmeye ihtiyaç duysa Yunanistan'a karşı kışkırtmalara girişmekte, halklarımızı birbirine düşman etmeyi denemektedir. AKP hükümeti Kıbrıs sorununu Ada'nın her kökenden halkına karşı bir şantaj olarak çözümsüz tutmaya devam etmektedir. AKP hükümeti kâh Ortadoğu halklarını, kâh Karadeniz halklarını tehdit etmekte, açık veya örtük yıkıcı askeri faaliyetlerde bulunmaktadır. Bu politikalar, bugüne kadar binlerce yoksul göçmenin göç yollarında yaşamlarını yitirmelerinin, bölgemizi saran savaş ve kan dalgasının nedenleri arasındadır.

Türkiye Komünist Partisi bütün komşu ve kardeş halklara adaletin, eşitliğin dostluk elini uzatmaktadır. Ülkelerimizdeki egemen güçler, gerici ve sömürücü iktidarlar ne yaparlarsa yapsınlar, halklarımızın iradesi mutlaka üstün gelecek ve bölgemiz barışa ev sahipliği yapacaktır. Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi, halkların ortak mücadelesinin sosyalizmi kazanacağına duyduğumuz

inancı bir kez daha teyit etmektedir.

Karar 6: Venezuela halkıyla dayanışma hakkında VENEZUELA DEVRİMİ TESLİM OLMAYACAK

Venezuela emperyalizm ve işbirlikçilerinin alçakça bir karşı-devrim senaryosuna sahne olmaktadır. Sağcı muhalefetin provokasyonlarının, uluslararası burjuva medyasının yalan kampanyasının ve onlarca insanın ölümüne karşı-devrimci, şiddete dayalı eylemlerin amacı, Bolivarıcı iktidarı bir kaosa sürüklemek ve karşı-devrimin önünü açmaktır.

Türkiye Komünist Partisi 12. Kongresi bu gerici komployu şiddetle mahkûm ederken, Venezuela halkının devrimci kazanımlara sahip çıkacağına inancını korumaktadır. Türkiye Komünist Partisi, kardeş Venezuela Komünist Partisi'nin devrimi korumak için devrimi derinleştirmek yönündeki stratejik tercihini ve politikalarını coşkuyla selamlamakta ve Komünist Parti aracılığıyla tüm Venezuela halkına dayanışma mesajını iletmektedir.

Karar 7: Küba ile dayanışma hakkında SOSYALİST KÜBA'YA SELAM

Küba'yı hedef almak emperyalist ve gerici politikaların vazgeçilmez bir gündem maddesidir. ABD'nin, gericiliğe yeni bir saldırgan dil kazandıran başkanı Trump'ın da bu geleneği izlemesi ve Küba'ya hakaret ve tehditler yağdırması şaşırtıcı olmamıştır. Yurtseverlik değerlerinden ve sosyalizmin kazanımlarından geri adım atmayacağını defalarca kanıtlayan Küba halkının bu tehditlere pabuç bırakmayacağını biliyoruz.

Bugüne kadar her zaman Küba halkı ve onun devrimci öncüsü Küba Komünist Partisi ile dayanışma içinde olan Türkiye Komünist Partisi'nin 12. Kongresi sosyalist Küba'ya ve yoldaş Raul Castro'yu selamlamaktadır.

ÇOK SAYIDA KOMÜNİST PARTİ'DEN MESAJ

TKP'nin 12. Kongresi'ne birçok ülkede mücadelesini sürdüren komünist ve işçi partilerinden destek mesajları geldi.

Kongre'ye mesaj ileten partiler şöyle:

1. AKEL, Kıbrıs
2. ABD KP
3. Alman KP
4. Arnavutluk KP
5. Avustralya KP
6. Avusturya Emek Partisi
7. Belarus Komünist İşçi Partisi
8. Belçika Emek Partisi
9. Bengaldeş KP
10. Bohemya ve Moravya KP
11. Brezilya KP
12. Britanya KP
13. Britanya Yeni KP
14. Bulgaristan KP
15. Cezayir Sosyalizm ve Demokrasi Partisi
16. Danimarka'da KP
17. Filipinler KP-1930
18. Gürcistan Birleşik KP
19. Hırvatistan Sosyalist İşçi Partisi
20. Hindistan KP
21. Hindistan KP (Marksist)
22. Hollanda Yeni KP
23. Irak KP
24. İran Tudeh Partisi
25. İrlanda İşçi Partisi
26. İspanya Halkları KP
27. İsveç KP
28. KP (İsviçre)
29. KP, İtalya
30. Katalonya KP
31. Kazakistan Sosyalist Hareketi
32. Küba KP
33. Kürdistan KP-İrak
34. Laos Halkının Devrimci Partisi
35. Macaristan İşçi Partisi
36. Makedonya KP
37. Meksika KP
38. Norveç KP
39. Polonya KP
40. Portekiz KP
41. Rusya Federasyonu KP
42. Rusya Komünist İşçi Partisi
43. Sırbistan Komünistleri
44. Sirilanka KP
45. Suriye KP
46. Ukrayna KP
47. Ürdün KP
48. Vietnam KP
49. Yeni Yugoslavya KP
50. Yunanistan KP

Filler tepişirken "otlaştırılan" Türkiye

ABD ile Almanya Avrupası ringe mi çıktı?

Emperyalist sistemin denge ve denklemlerinde ciddi bir hareketlilik yaşanırken, İslamcı Türkiye, derinleşip genişleyen emperyalist rekabetten fayda bekliyor olabilir. Marksistler için değil belki ama burjuva siyasetçileri için sürpriz olan gelişmeler, artık bir yaşayan enkaz haline gelmiş islamcı yönetimin ömrünü uzatıyor gibi görünebilir. Acı gerçek ise, sürpriz çatışma ve dengelerin Türkiye'yi de mevcut haliyle gerçek olmaktan çıkartabileceği.

■ OSMAN ÇITSAY

E şitsiz ve bileşik gelişme yasası, daha fazla baskı altında tutulamazdı; sonuçları daha fazla kamuoyunun gözünden kaçırılmazdı. Sosyalistlerin bekledikleri çıkıyor. Bundan 27 yıl önceki restorasyon sonrasında, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni yutarak büyüyen yeni Almanya'nın Avrupa'da bir tür ABD rolü üstlendiğini komünist profesör Georg Fülberth yazmıştı: Almanya artık emperyalist-kapitalist dünya sistemi içinde büyük devletler arasında bir büyük devletti; ABD karşısında Kanada neyse, Fransa da bu yeni Almanya karşısında benzer bir yerde duruyordu. ABD'nin arka bahçesi Latin Amerika'yı ise Almanya'nın arka bahçesi olarak Doğu Avrupa ve Balkanlar "temsil" ediyordu. Biz "arka bahçenin" İran'a kadar uzandığını ve en büyük siyasi birim olarak Türkiye'yi içerdiğini eklemiş olalım. Ancak sahne artık değişiyor.

Trump etkisi, Atlantik ittifakını gerçekten sarsıyor.

Sorulabilir: Emperyalistler arası sürtüşme gerçekten yeni bir boyut mu kazandı? Son günlerde belki bu sözcüklerle değil, ama çok ağır beklentilerle

le ve olayı yatıştırılmaya çalışarak düşünüyor Atlantik'in iki yakasındaki büyük sermayenin "hık deycileri".

Mayıs ayını G7 zirvesinde Donald Trump ile çekişerek kapatan Almanya Başbakanı Angela Merkel, pazar günü, 1945'ten bu yana ilk kez bu açıklıkta, eski dostlara tam güvendikleri günlerin "bir parça geride kaldığını" ilan etti ve Avrupa'nın kaderini kendi ellerine alması zamanının geldiğini bildirdi.

Avrupa Almanyası ile ABD arasında köprülerin atıldığı anlamına gelmeyen bu serzeniş, dünya sistemindeki ilişkilerin hrpalandığına dair bir gösterge kabul edildi. Bu çıkışı önceden sağlama aldığı anlaşılın Merkel'in sosyal demokrat Dışişleri Bakanı Sigmar Gabriel, hemen başbakanına destek verdi ve "Dünyadaki güçler arası ilişkilerde hissedilir değişimler var" dedi. Herkes, Merkel'den yana çıktı.

Washington açısından daha ilginç, AB'nin genelde Merkel'in arkasında duran bir resim vermesi oldu. Fransa Savunma Bakanı Sylvie Goulard, AB orduları arasındaki kaynaşmayı daha da ilerleteceklerine

dikkat çekti. Kadın bakanın, Trump'ın NATO içinde de kırdığı vazoları, Erdoğan'ın 15 Temmuz darbe girişimi yorumunu hatırlatırcasına, AB'nin yeni adımlar atacağı bir dönemde neredeyse "allahın bir lütfu gibi" karşıladığı ve hemen Berlin'i ziyaret ettiği gözlemlendi.

İSLAMCI ANKARA: BİR ENKAZ

İslamcı Ankara'nın bu şimdilik "terbiyeli cepheleşmeden" kârlı çıkabileceğini gösteren herhangi bir işaret yok ortada. Çünkü sadece Trump değil, Almanya Avrupası da eski Türkiye'nin önemsizleştiğine, fazla İslamcılaştığına, dolayısıyla değişik Kürt kartlarına oynama ve bölgede yeni pazarlık masaları kurma zamanının geldiğine inanıyor. Berlin için ortada bir sürpriz yok. Hazir. 2018 NATO Zirvesi'nin İstanbul'da yapılmasını engellerken de hazır.

Almanya, 19'uncu yüzyıl ortalarında ünlü siyasal iktisatçı Friedrich List'ten Alman İmparatorluğu Başbakanı Bethmann Hollweg'in 1914'teki "Eylül Programı"na, ondan Nazi Almanyası'nın, daha doğrusu Alman sermayesinin Avrupa

siyasetine ve Soğuk Savaş yıllarında da, hep belli bir mantıkla hareket etti. Buna göre, Almanya öncülüğünde büyük ve güçlü bir Orta Avrupa'nın dünyaya kafa tutabilecek bir siyasi birime dönüşmesi hayal değildi. Değişen koşullar, o derin mantığın sürdüğünü gösteriyor. Ama İslamcı Ankara ne olacak? İslamcı Ankara, dünya sistemindeki çatlaklardan kendisine bir pay düşebileceğini sanan, dinle ve mafya tipi ticaretle ülkeyi altüst eden badem bıyıklı cahillerin elinde kırık dökük bir oyuncaktır. Yıkılan cumhuriyet sonrasında "günleri sayılı" denilebilir ülkemiz için. Artık sadece fillerin çekişmesinden doğacak faturaları öderken, yani Balkanlaştırılıp parça parça pazarlanırken hatırlanacak olabilir miyiz?.

Merkel, sahnenin yenilediğini duyurmak zorunda kaldı. ABD'nin rolü yeniden düzenleniyor. Almanya Avrupası veya AB, yenilenmek zorunda. Bölgeye neden eski Türkiye'yi geri plana iten bir pervasızlıkla girmesin? Bu kaderi sosyalizm dışında hiçbir direnç boşa çıkaramaz. ■

Erdoğan Ensar Vakfı Genel Kurulu'nda ilan etti!

AKP'nin kültür karşı devrimi

AKM- 1969 yılında yapılan ve İstanbul'un simgelerinden birine dönüşen Atatürk Kültür Merkezi (AKM) çürümeye terk edildi. Yıkıp yerine AVM benzeri bir bina yapma girişimleri Gezi İsyanı ile önledi. Şimdi ne yıkılmaya ne onarmaya yanaşıyorlar. AKM mevcut haliyle AKP'nin kültür politikasının bir sembolü artık. Ortalıkta olan şey bir harabeden ibaret. Bu arada Beyoğlu Emek Sineması'nı bütün tepkilere rağmen yıkıp yerine AVM dikmeyi başardılar. Emek Sineması, AKP'nin başarabileceği tek kültür devriminin yıkıp yenisini yapmak, altını da alışveriş merkezine dönüştürmek olduğunun açık delili.

Türkiye'nin son zamanlardaki ruh halinin özeti bu. Boyuna posuna bakmadan kendini akıncı sanıyor. Fes giyip, kaftan kuşanıp hayali cenklere çıkıyor. Gözler Osmanlı'nın yükseliş yıllarında. Uzun, sancılı çöküş zamanlarını kimse hatırlamak istemiyor haliyle. Oradan kalan tek hatıra II. Abdülhamit. Jurnal sistemine dayanarak 30 yılı aşkın iktidarda kalmayı başarmış bir tuhaf diktatör o da. Haliyle bir "kültür inkılabına" şiddetle ihtiyacı var AKP'nin. Şimdiki AKP Cumhurbaşkanı da işte bunu demeye çalışıyor.

■ GÖKÇE GİRESUNLU

2016 yılı Ekim ayı. Henüz AKP Cumhurbaşkanı ve Genel Başkanı olmayan Recep Tayyip Erdoğan, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi 2016-2017 Akademik Yılı Açılış Töreni'nde konuşuyor. "Kültür devrimine şiddetle ihtiyacımız var" diyor. Sözlerini şöyle sürdürüyor; "Mesele ne, fiziki mekanların olmasından öte şu gönülleri halletmek, bu kafa yapısını halletmek, zihinleri halletmek. Onun için kültür inkılabına ihtiyacımız var. Asıl reformu kültürde yapmamız lazım, kültür ihtilaline, kültür devrimine şiddetle ihtiyacımız var". Sonra Kırım'dan Musul'a, oradan

Kıbrıs'a geniş bir coğrafyada hak iddia ediyor. Sözlerini şöyle bağlıyor: "Bu milletin Yunus'un alçak gönüllüğü kadar Yavuz'un cengaverliğine, Abdülhamit Han'ın diplomatik zekasına sahip olduğu unutulmasın..."

Türkiye'nin son zamanlardaki ruh halinin özeti bu. Boyuna posuna bakmadan kendini akıncı sanıyor. Fes giyip, kaftan kuşanıp hayali cenklere çıkıyor. Gözler Osmanlı'nın yükseliş yıllarında. Uzun, sancılı çöküş zamanlarını kimse hatırlamak istemiyor haliyle. Oradan kalan tek hatıra II. Abdülhamit. Jurnal sistemine dayanarak 30 yılı aş-

kın iktidarda kalmayı başarmış bir tuhaf diktatör o da. Haliyle bir "kültür inkılabına" şiddetle ihtiyacı var AKP'nin. Şimdiki AKP Cumhurbaşkanı da işte bunu demeye çalışıyor.

Bunun bilincini açık bir biçimde taşıdıklarının işaretleri var. Geçen hafta Ensar Vakfı Genel Kurulunda yaptığı konuşma bunlardan biri. O konuşmasında, "Siyasi olarak iktidar olmak başka bir şeydir. Sosyal ve kültürel iktidar ise başka bir şeydir. Biz 14 yıldır kesintisiz iktidardız. Ama hâlâ sosyal ve kültürel iktidarımız konusunda sıkıntılarımız var" dedi. Ama bu konuşmadan bir iki gün sonra "İstanbul'un

fethini" 1453 adet inşaat kamyonu ile kutladı partisi. O kamyonlar RTE'nin yarattığı yeni Türkiye'nin en sembolik fotoğrafında birleşmişti. Hafriyat kamyonu ile yaratılmış bir ülkeyi ütopya. Dümdüz, tozlu bir çölden ibaretti her şey. İktidar da zaten ümmetleşmiş yandaş kamyoncuların elindeydi.

KÜLTÜR ÜRETMEK İNŞAATA BENZEMEK

Dağı taşı imam hatip yaptılar. Eteği kısa olana saldırıyor, oruç tutmayı dövyüyorlar. AKP "milli görüş gömleğini çıkardık" noktasından gerici faşist dayatmalar noktasına hızlı bir yol aldı. Şimdi kendi yaşam tarzlarını topluma dayatmaya çalışıyorlar. Ama öte yandan bunun ne kadar riskli bir iş olduğunu "Gezi olayları" ile acı bir biçimde tecrübe ettiler. Konuşmalara sinen bu "temkinli saldırgan"lık kokusunun nedeni bu. Mehter eşliğinde iki adım ileri bir adım geri ilerleme kurnazlığı da diyebiliriz buna. Hoş dayatacakları pek bir şey de yok ortalıkta.

Mabetleri AVM'ler olan tuhaf yeni bir din yarattılar. Muhafazakârlıkları da o yüzden tuhaf biraz. Orhan Gökdemir'in terimiyle muhafazakârlıktan çok "tuhafazakârlık" ortalıktaki.

İmam hatiplerle, maddi teşviklerle "dindar ve kindar bir nesil" yaratmak mümkün tabii ama o ucube üzerine inşa edebileceğiniz "kültür" de ancak bir iktidarsızlık şeklinde zuhur edebilir. AKP Cumhurbaşkanı da sosyal ve kültürel iktidarsızlıktan yakınırken tam olarak bunu söylemek istiyor. "İktidarsız" diyor kendi üslubunda.

15 yılda yarattıkları enkaz ortada. Bir yandan dine dayanarak kadını kamusal alandan dışlamaya, eve, hareme kapatmaya çalışıyorlar. Öbür yandan muhafazakâr türbanlı kadını o kamusal alanın bir sembolüne dönüştürmeye çalışıyorlar. Böylece o sembol muhafazakâr olmayan kadından daha örtülü ama daha cüretkâr tuhaf bir tip olarak zuhur ediyor. "Örtülü olmayan kadınlardan daha erotik olmayı başaran" bir yeni muhafazakârlık sözünü ettiğimiz. Tersinden bir açılıp saçılma hali özetle. Ama yoksul kadınlar için hâlâ etkili bir tarifi var AKP'nin.

Kürtaja yan bakma, en az üç çocuk doğurma tavsiyesi, çocuk doğurmayı mümkün olan her yolla teşvik gibi aslında "dini", gerçekte kadını toplumsal piramidin en altına itme girişimi sözünü ettiğimiz. Yoksul kadına ne yapacağını söylüyor AKP, onun toplumsal rolünü tanımlıyor, tarif ediyor. Doğuracağı çocukların kaderi de belli zaten. Tutacak imam hatibin yolunu...

Diziden tiyatro oyununa, sinemadan kitaba her alana müdahaleye kalkışmaları ondan. Belgeselleri bile sansürlenmelerinin sebebi bu. Kentlere verdikleri kaotik şekil, Selçuklu özentisi estetikten yoksun mimari, bir beton canavarından esinlendiği ayan beyan görünen gökdelenler, konuttan çok işyerine benzeyen toplu TOKİ şaheserleri işte bunun dışavurumları. AVM'nin bitişindeki gecekonda oturan ama her fırsatta

İstanbul'da Marmaray Metrosu geçit inşaatı için Yenikapı'da yapılan kurtarma kazılarının uzamasına sinirlenen Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, "birkaç çanak çömlek için önümüzü kesiyorlar" demesinin üzerinden çok uzun zaman geçmedi. Bu binaların onun nezdinde birkaç çanak çömlek kadar bile değeri yok.

kendini AVM'ye atıp vitrin dikizleyen kadınlarla ne kültürü yaratabilirsiniz ki?

YARATABİLECEKLERİ TEK ŞEY YIKIM

AKP'nin Kültürel Tahrir Bilançosu Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in doksanlı yıllarda bir heykel için "Boyle sanatın içine tükürürüm" sözünde saklı. Gökçek'in içine tükürmeyi vadettiği heykel 12 Eylül cuntası şefi Kenan Evren tarafından da "müstehcen" bulunmuştu hatırlayacaksınız. Çizgide

devamlılık olduğunu biliyoruz. Örneğin heykeltıraş Mehmet Aksoy'a yaptırılan İnsanlık Heykeli, dönemin Başbakanı tarafından "ucube" denilerek yıkıldı.

İstanbul'da Marmaray Metrosu geçit inşaatı için Yenikapı'da yapılan kurtarma kazılarının uzamasına sinirlenen Başbakan Tayyip Erdoğan, "birkaç çanak çömlek için önümüzü kesiyorlar" demesinin üzerinden çok uzun zaman geçmedi. Bu binaların onun nezdinde birkaç çanak çömlek kadar bile değeri yok.

Edebiyattan resme, ro-

mandan oyuna sansür ve baskı demek AKP. Kendine göre tanımladığı "milli değerleri" ölçü alarak, klasikleşmiş edebi eserlerin okunmasını dahi yasakladılar. AKP'nin okullarda okutulmasını yasakladığı kitaplar arasında Şeker Portakalı, Fareler ve İnsanlar gibi insanlığın ortak kültürel mirasında sağlam bir yeri olan eserler var. AKP bu tür kitapları "Türk örf, adet ve anelerine" uygun bulmamaktadır.

Özel tiyatrolardaki sanatçılar "Gezici" oldukları iddiasıyla fişlenmiştir. Fişlenen tiyatrolara Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından düzenli olarak yapılan yardımlar kesilmiş, oyunlarına "ahlaki" ölçütler getirilmiştir. Diziler de buna dahildir. Örneğin Behzat Ç. Adli dizinin kahramanları "nikahsız ilişki yaşıyorlar" gerekçesiyle dizi yayından kaldırılmaya kalkılmıştır. Ülkenin en yaratıcı kesimi olan sanatçılar, muhalif duruşlarından dolayı baskı altına alınmakta, yaptıkları sansürlenmekte ya da bunlardan dolayı cezalandırılmaktadır.

Sanata ve sanata nasıl baktıklarını Tayyip Erdoğan şöyle özetlemiştir: "Bunlar sanatı toplum için yapmazlar, sanatı sanat için yaparlar." O zaman?.. TÜSAK felaketi ortada. İktidar Devlet Tiyatrolarını, Devlet Opera ve Balesini kapatmak, silmek, dönüştürmek için teyakkuza bekliyor.

Geçmişinde sanatla tek ilişkisi uyduruk Mas-Kom-Yah müsaferesinde rol almak olan bir tek adam iktidarının kültürel iktidarsızlığı bu. Bir kültür devrimi peşindeiler şimdi. Ama gelin görün ki Mas-Kom-Yah'dan hallice bir şey de yok ellerinde. Demek yeni bir saldırı dalgası kapıda! ■

HÜSEYİN ÇELİK BIRAKMAMIŞTIR - AKP'nin Kültür ve Turizm eski Bakanlarından Atıla Koç iktidarın bakış açısını çok net bir öneriyle taçlandırmıştı: "Bizdeki Yunan eserlerini batı ülkelerine verelim, onlar da bize İslam eserlerini versinler..." Kültür, sanat, tarih, medeniyet anlayışı işte bu AKP'nin.

Size bize kılçüksız gezi soruları

“Gezi Dirilişini” toplumsal hafızamızda tatlı anıların yanına gömölme isteniyorsa, soru sormanın zamanıdır. Çuvaldızı düşmanlara saklayıp, iğneye davranalım. Gezi konulu hamasete, yaldızlı güzellemelere umutsuzluk ve güvensizliğin boğucu dumani eşlik ederken, ancak bilinç ve inançla çözülebilecek düğümlere, sorularımızla ışık tutalım. Onlara, size, bize soralım bakalım...

“Gezi Dirilişini”ni tatlı bir anı zannedenler arasında yaşamak zor. Meramını anlatmak için çabalasan da, etrafa yayılan umutsuzluk, güvensizlik içinde söz uçuyor, kayboluyor. Oysa söz değerlidir. Söz kaybolmaz, eğer doğru zamanda söylenmişse hele ayrıca önemi büyüktür. Doğru zaman derken, herkese göre bir zamandan söz etmiyorum, hakikatin saatine iyi bakmalı. “Gezi Çocukları” bilgisiyle, sezgiyle yerli yerinde bir zamanlamada bir araya geldiler. Cumhuriyetten, laiklikten söz etmenin ayıp sayıldığı günlerde, tarihe iz bırakan itirazı yaptılar... Şimdi yıldönümü “Gezi”-

nin, içi boş türlü güzellemelere okuyacağız; hadi buna katlandı diyelim, ardından, sanki uzak bir tarihten söz eder gibi konuşanlara rastlayacağız. Özellikle bu liberal çevreler, “Gezi”yi de sistem içi bir yere çekmeye çalışacak. Oysa yalın bir hakikattir Gezi! Toplumun üzerine giydirilmeye çalışılan deli gömleğinin yırtılmasıdır. Baskıya, zorbalığa, yobazlığa karşı isyandır. Nihayetinde özgürlük çığlığıdır. Yaşlı, genç, Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Çerkez demeden milliyetçiliğe karşı yeni bir ülke yaratmaktır. Tüm bunları söylemezseniz eksik tarif yaparsınız... Peki, Gezi’nin ardından ne oldu da toplum böylesi bir

ENVER
AYSEVER’LE
BOYUN
EGMEYEN
SORULAR

karamsarlığın içine yuvarlandı sormak hakkımız değil mi? Elbette bu kez soruları en çok kendimize sorma zamanı... İğneyi batıracağız, çuvaldıza varmadan...

1 Henüz Gezi Çocukları’nın davaları bile tamamlanıp, hakikat ortaya çıkmamışken, nasıl olur da AKP’nin başkanlık sistemine aday aramaya başladınız? Hadi aynaya bakıp kendinizden utanmıyorsunuz, Gezi Anneleri’ne de mi saygınız yok? Toplumsal olaylar bunca kolay unutulur mu? Ailelere sorumluluğunuz yok mu?

2 Cumhuriyet ve laiklik düzen içi formüllerle korunamayacak haldeyken, neden Gezi’de açığa çıkan toplumsal kesimleri bir araya getirme sebebi neydi sordunuz mu? İlk kez türdeş olmak gerekmeden bir toplumsal itiraz ortaya çıktı madem, bundan yararlanmak gerekmez mi?

3 Gezi’nin toplumsal verileri bilimsel olarak incelendi mi? Belki sınıfsal bir isyandan söz etmek mümkün değildi ama ilk kez sahaya çıkan orta sınıfa yönelik tahlil doğru yapıldı mı? İlk kez

Gezi ideolojik bir ortaklık üzerinde birleşen grupların bir araya gelmesiyle oluşmadı. Bu böyle. Ama yine de, rahatlıkla bu toplumsal isyan bir manifesto ile dile gelebilirdi. Sosyalizmin kaçınılmaz biçimde herkes için bir seçenek olduğu neden anlatılamadı?

siyasallaşan kesimler üzerine düşünüldü mü? Yeni toplumsal gereksinimler anlaşıldı mı? İlk kez siyasal bir tepki veren gençlere ulaşıldı mı?

4 Gezi’de açığa çıkan birikim üzerinden, neden farklı kesimler arasında dil arayışına gidilmedi? Bir-biriyle ayna masaya oturması olanaksız siyasal gruplar madem Gezi’de yan yana durmak zorunda kaldı, bunu doğuran gerekçeyi bulmak gerekmez miydi? Madem oyunbozanın oyun dışı kalacağı bir denklem kurulmuştu, buna uygun bir dil geliştirilemez miydi?

5 Gezi ideolojik bir ortaklık üzerinde birleşen grupların bir araya gelmesiyle oluşmamasına karşın, rahatlıkla bu toplumsal isyan bir manifesto ile dile gelebilirdi, neden bu anlaşıl-

mak istenmedi? Sosyalizmin kaçınılmaz biçimde herkes için bir seçenek olduğu neden anlatılamadı?

6 Gezi’nin açığa çıkardığı güce karşın, neden yenisinden RTE’nin gündemine mahkûm olundu? RTE’nin bir türlü unutamadığı “Gezi” neden ısrarla gündemde tutulamadı? Rüyasında bile Gezi ile hesaplaşma yaşayan RTE’ye neden “Gezi”nin tüm Ortadoğu halklarının umudu olduğu anımsatılmadı?

7 “Gezi” neden sadece bir itiraz olarak algılandı? Siyasal İslam saldırganlığına karşı ortaya çıkan özellikle ‘laiklik’ vurgusunun altı yeterince çizilemedi? “Gezi” sürecine katılan ve kapitalizmin amansızca ezdiği beyaz yakalı işçiler neden doğru algılanamadı ve sistemin diline

mahkûm edildi?

8 “Gezi”nin her tür dökümü neden çıkarılmadı? “Gezi” günlerinin sahte şöhratlerinin daha sonra saf değiştirmesine neden söz yu- muldu, ifşa edilmedi? “Gezi”ye dair ‘ama’ diye cümle kuranlara neden tepki verilmedi? Örneğin: “Hem Yenikapı hem Gezi” olamaz demek bunca zor muydu?

9 “Gezi” bize yaşadıklarımızın kader olmadığını göstermiş olduğuna göre, neden ve nasıl ısrarla olan biteni günlük sıradan olaylarımıza gibi algılamaktayız? “Gezi”de bize yaşattıklarına benzer bir zalimlik aramızda dolaşırken, bunu dile getirmek ve tepki vermek hem Gezi Çocuklarına borcumuz, hem tarihsel yükümlülüğümüz değil mi?

10 Tüm bu soruları sorabileceğimiz gözlemlere sahipken, deneyim ve bilgiyle tahlil etmişken, meydanı düzen içi oluşumlara mı bırakacağız? Boyun eğmeyen milyonların yazgısını itiraz ve ısrarla dile getirmeyecek miyiz? OHAL dayatmasına karşı, özgürlük diyerek, yenisinden “Gezi” değerleri üzerinden bir dil kurmayacak mıyız?

Kapitalist enternasyonalin zombileri

Kötüler uzun yaşar

Brzezinski kapitalist enternasyonalin önde gelen ideologlarından biriydi. David Rockefeller ise bu şebekenin finansörü. Dünyaca ünlü bir banker ve eski ABD Başkanlık danışmanı. Tam 101 yaşında öldü. Ölmeden önce çekilen fotoğrafı bir tür zombiye dönüştüğünü gösteriyordu. Orasına burasına yapılan yamalarla ayakta tutulan bir tür modern tıp mucizesiydi. Tam bir asır yaşadı.

■ ORHAN GÖKDEMİR

Kenan Evren'den biliyoruz, kötüler uzun yaşar. Diktatör 1917 doğumlu, 2015 yılında öldü. Cumhuriyetten önce doğmuştu, cumhuriyet kucağında büyüttüğü dinci gerici taraflardan gömüldüğünde hâlâ hayattaydı.

Mesela ABD'de Jimmy Carter döneminin ünlü diplomatlarından Zbigniew Brzezinski 89 yaşında öldü. Carter dönemi dediğimiz 1970'li yılların ikinci yarısı. 1977-1981 yılları arasında ABD Başkanı Jimmy Carter'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı olarak görev yaptı.

Kızı Mika Brzezinski'nin Instagram hesabından duyurduğuna göre babası "huzur içinde" ruhunu teslim etmişti. Halbuki bugünkü huzursuz dünyanın yaratılmasında katkıları büyüktü. John F. Kennedy ve Lyndon Johnson dönemlerinde de görev yapan Polonya asıllı Brzezinski, Mısır ile İsrail'in "barıştığı" Camp David Anlaşması; Çin Halk Cumhuriyeti ile diplomatik, siyasi ve ekonomik ilişkilerin başlatılması ve Sovyetler Birliği'ne karşı Afgan "mücahitlerin" örgütlenmesinde başroldeydi. Afganistan-Pakistan sınırında mücahitlere yaptığı bir konuşmada şöyle demişti: "Allah'a olan derin inancınızı biliyoruz ve mücahelenizde başarılı olacağınıza eminiz. Şurada gördüğünüz topraklar sizindir. Bir gün oraya geri döneceksiniz, çünkü kavganızda muzaffer olacaksınız."

sınız. Evlerinizi, camilerinizi geri alacaksınız. Çünkü haklı bir mücadele veriyorsunuz ve Allah sizin yanınızda." Anlaşılacağı gibi "ılımlı islam"ın da mucitlerinden biri. Sovyetler Birliği'ne karşı yol verdiği o mücahitlerin içinde doğdu El Kaide. Bugün dünyanın karşı karşıya olduğu dinci yobazlığın, o yobazlar eliyle yapılan katliamların her birinde sorumluluğu var.

Brzezinski, yaşamının son yıllarında ABD'nin başat bir emperyalist bir güç olmadığını savunarak, ülkesinin Ortadoğu'daki kaostan yararlanıp kendisi için esas rakip olan Çin Halk Cumhuriyeti'ni hedef alarak yeni bir küresel uyum inşa etmesi gerektiğini yazıyordu. Uzun yaşamasını işte fikir diye ortaya boşalttığı bu tür şeylerin yarattığı kan kokusuna borçlu. Tıpkı Kenan Evren gibi...

BİR ZOMBİ: ROCKEFELLER

Brzezinski, kapitalist enternasyonalin önde gelen ideologlarından biriydi. David Rockefeller ise bu şebekenin finansörü. Dünyaca ünlü bir banker ve eski ABD Başkanlık danışmanı. Tam 101 yaşında öldü. Ölmeden önce çekilen fotoğrafı bir tür zombiye dönüştüğünü gösteriyordu. Orasına burasına yapılan yamalarla ayakta tutulan bir tür modern tıp mucizesi. 1915 yılında 1. Dünya Savaşı'nın başlamasından bir yıl sonra doğmuştu. 20 Mart 2017'de kalp yetmezliğinden öldü.

Henry Kissinger ve Donald Trump

Tam bir asır yaşadı.

Standart Oil adlı ünlü enerji şirketinin sahibi. Sadece bu şirketin gezegenimize yaptığı tahribat cehenneme gitmesine yeter de artar bile. Bu şirket de Amerikan iç savaşının finansmanı edilmesinden elde edilen karlarla kurulmuştu. Böyle bir vampir işte sözünü ettiğimiz. "Dünya imparatorluğu" ve "yeni dünya düzeni" kurmak, hayalleri arasındaydı. Para ve ABD silahı gücüyle yapmayı denerdi de. Uzun yıllar boyunca Rockefeller ailesi ile anılan Chase Manhattan Bank'ta çalıştı. JP Morgan Chase'in ortaklarından biriydi ve dünyanın en yaşlı milyarderiydi. Forbes dergisine göre kişisel serveti 3.2 milyar dolar. Ancak yönettiği para 5 trilyon dolar civarındaydı.

Rockefeller Ailesinin Sözcüsü Fraser P. Seitel, Rockefeller'ın ABD'nin New York kentindeki evinde uykusunda öldüğünü du-

yurdu. Dünyada yaratılmasında pay sahibi olduğu ağıktan, sömürden, katliamlardan, savaşlardan zerre kadar rahatsız değildi.

HUNTINGTON: ÇATIŞMA, HEP ÇATIŞMA

Samuel Huntington 1929 yılında doğdu, 2008'de öldü. Profesör. Yani kapitalist enternasyonalin ideologlarından biri. Uluslararası İlişkiler Direktörü, Harvard Uluslararası ve Alan Çalışmaları Başkanı, 1986-1987 yıllarında Amerikan Politik Bilimler Birliği başkanı, 1977-78 yıllarında Beyaz Saray'da Ulusal Güvenlik Konseyi ve Güvenlik Planlama bölümü koordinatörü. Foreign Policy dergisinin kurucusu.

ABD dış politikasına yön verdiğine inanılan pek çok kitabın yazarı. İlgi alanları, ulusal güvenlik, strateji ve sivil-asker ilişkileri, az gelişmiş ülkelerdeki demokratikleşme ve politik - ekonomik gelişim, dünya politikasındaki kültürel faktörler

ve Amerikan ulusal kimliği olarak tanımlanıyor. Üçüncü dünya ülkelerindeki darbelerin esini ondan aldığına inanılıyor. "Medeniyetler çatışması" da onun öngörüsü. Bu çatışmanın ABD'ye yapılan 11 Eylül El Kaide saldırısı ile başlamış olması da ayrıca kayda değer. Medeniyetler çatışması sonucunda dünya düzeni yeniden kurulacaktı, öyle diyordu. Dönemin ABD Başkanı Bill Clinton bile yazdıklarından rahatsız olmuş, tehlikeli sularda dolaştığı için onu eleştirmişti.

Irak'ın düzlenmesi için yapılan ve bölgesi kan gölüne çeviren saldırının fikir babası.

Milyonlarca insanın öldürülmesi fikri onun bir yerlerinden çıktı özetle. Libya'ya sığırdı o savaş. Oradan Suriye'ye. Bu açgözlülüğünden

doğan çılgınlığın durması için daha ne kadar insanın ölmesi gerektiği de henüz bilinmiyor.

KISSINGER: TRUMP'IN AKIL HOCASI

Henry Kissinger 1923'te Almanya'da doğdu. Asıl adı Heinz Alfred Kissinger. İnanılır gibi değil ama hâlâ hayatta. Nazi korkusundan ABD'ye göçünce kaderi de şekillenmiş oldu. Söylenenlere göre ABD Başkanı olamamasının tek nedeni ABD'de doğmamış olması. Ama pek çok başkanı perde gerisinden yönetti. Nixon o yüzden "Nixonger" diye anılıyor. Şimdi Trump'ın önde gelen danışmanlarından biri. Kontrgerilla adıyla nam salmış savaş yöntemini de o icat etti. Şaka değil, Nobel Barış Ödülü sahibi.

Yaşayan en ünlü savaş suçlusunu. Politikadaki ilk başarısı New York Valisi Nelson Rockefeller'ın destekçisi ve danışmanı olmak. Kissin-

Kapitalist enternasyonale yön veren, kuran, finanse eden ölçsüz, kuralsız, vicdansız bir avuç zombi. Yakın zamanda birbiri ardına dünyayı terk ettiler ama arkalarında 100 yıllık kanlı karanlık bir tarih bıraktılar. Biri hâlâ hayatta ve hâlâ kanlı karanlık işler peşinde. Kişisel serüvenleri ile yarattıkları cehennemin tarihleri tamamıyla iç içe. O cehennemin ne menem bir şey olduğunu da bu kadar kötü ve bu kadar uzun yaşamaları ele veriyor. Cehenneme gittiklerini sanıyorsanız aldanıyorsunuz. Cehennemden gittiler. Dedik ya, kötüler uzun yaşar!

ger'in desteklediği Rockefeller 1960'lı yıllarda birkaç defa başkanlığa aday oldu. Rockefeller başaramadı ama o Richard Nixon'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı olmayı başardı. 1973'ten itibaren ABD Dışişleri Bakanı. "Detente" (detant - yumuşama) politikasının mucidi. Soğuk Savaş'ın en önemli aktörü. 1973 Yom Kipur Savaşı'nın 6. gününde ABD'nin İsrail'e yardım için tarihteki en büyük askeri hava köprüsünü kurmasını sağlayanlardan biri.

Kissinger, Başkan George W. Bush'un gizli bir ulusal güvenlik danışmanıydı. Obama yönetiminde de ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'nin komuta zincirine dahildi. Hillary Clinton'u da tavsiyeleriyle yönlendirdiği söyleniyordu. Her devrin adamı. Ya da her devir onun devri...

Trump, başkan seçilmeden önce onunla görüşmüş ve bu görüşmenin seçilmesinde etkili olduğu iddia edilmişti. 2008'de Başkan Yardımcılığı koltuğuna aday olan Sarah Palin de Kissinger ile görüşmesinden sonra kampanya sürecine hız vermişti. Yani ona hâlâ büyük bir güç vehmediliyor.

İddialara göre Trump'ın seçilmesiyle ABD'nin Suriye'ye yaptığı saldırıların akıl hocası da o. ABD Humus şehrinin güneydoğusundaki Şayrat hava üssüne 59 Toma-

hawk füzesi ile saldırdı. Füzelelerin çoğu hedefi tutturamadı. Akıllarınca Ülkede Rusya'nın edindiği gücü dengeleyeceklerdi. Trump yönetimi, saldırıları "tek seferlik" olarak tanımladı ve tirmandırma planının olmadığını savundu. Ama bu açık bir Kissinger numarası. Gerginliği tırmandır ve masada elini güçlendirir. Bunun için de gerekli riskleri al. Dediği şu: ABD yönetimi değişken, hatta görünürde "irrasyonel" davranmak yoluna muarızlar ve rakiplerine üstünlük sağlayabilir ve onları devamlı olarak, Amerikan gücünün tehlikeli oynaklığından korkar vaziyette köşeye sıkıştırabilir. Rusya, bombalama konusunda haber verilmesine rağmen ABD'yle yaptığı, Suriye hava sahasındaki çarpışmaları önleme anlaşmasını askıya aldı. ABD saldırıları da anında kesildi. İşte bu yüzden Trump'ın Dışişleri Bakanı Rex Tillerson, Beşar Esad'ı iktidardan indirecek adımların yolda olduğunu iddia etmekte, ABD'nin başka bir eylem planlamadığını savunma noktasına gelebildi. ABD'nin eski gücünde olmadığını emarelerinden biri daha!

Kapitalist enternasyonale yön veren, kuran, finanse eden ölçsüz, kuralsız, vicdansız bir avuç "zombi"nin hikayesi bu. Biri hariç hepsi yakın zamanda birbiri ardına dünyayı ama arkalarında 100 yıllık kanlı karanlık bir tarih bırakmayı da başardılar. Biri hâlâ ayakta ve hâlâ kanlı karanlık işler peşinde. Kişisel serüvenleri ile yarattıkları cehennemin tarihleri tamamıyla iç içe. O cehennemin ne menem bir şey olduğunu da bu kadar kötü olmaları ve bu kadar uzun yaşamaları ele veriyor. Cehenneme gittiklerini sanıyorsanız aldanıyorsunuz. Cehennemden gittiler. Dedik ya, kötüler uzun yaşar! ■

David Rockefeller

Zbigniew Brzezinski

Samuel P. Huntington

Her şey, iki imam hatip sınıfının 'misafir' olarak gelmesiyle başlamış. Ücretsiz servislerle dışardan taşınan öğrencilerin ve sınıfların sayısı zamanla otuz sekize çıkmış. Laboratuvarlar 60. Yıl öğrencilerinin elinden alınmış. 25 kişilik sınıflar olmuş 45 kişi. Semtte imam hatip talebi yok. Ücretsiz servislerle dışardan gelen imam hatip öğrencileri ise 20 kişilik sınıflarda okuyor.

Sancaktepe 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu velileri:

İmam Hatip İşgaline Son!

60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu üç yıldır 'misafir' bahanesiyle imam hatip sınıfları tarafından işgal edilmiş durumda. Bu durumdan rahatsız ve mağdur olan öğrenci velileri çocuklarının geleceğine sahip çıkmak için mücadele ediyor, imza topluyor.

■ NESLİHAN KOÇARSLAN

Sancaktepe'de bulunan 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu, eğitim sisteminde yaşanan gerici dayatmanın bir sonucu olarak 'misafir' olduğu söylenen imam

hatip sınıfları tarafından işgal edildi. İki imam hatip sınıfı ile üç yıl önce başlayan süreç otuz sekiz sınıfa kadar varırken, imam hatip olmayan bölümde öğrencilerin sınıf mevcutları

iki katına çıktı. İmam hatip sınıfında okuyan öğrenciler ücretsiz servisler ile uzaktan taşıyor. İmam hatibe gitmek istemeyen ve sınıf mevcutlarından dolayı mağdur olan veliler ise çocuklarına okul bulamıyor. Sadece bu okulda toplam 3000 öğrenci okuyor. Veliler kendilerine misafir olduğu yalanının söylendiği ama giderek okula yerleşen imam hatip sınıflarına karşı kolları sıvadı. Yapabileceklerini tartışmak için toplantılar düzenledi. Dilekçe toplamaya başladı.

'Okularımızı Geri İsti-

yoruz' diyen 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu Velileri 4 Haziran 2017 Pazar günü saat 11.00'de Sarıgazi Yıldırımın Dügün Salonu'nda bir araya gelerek topladıkları imza metinlerini çoğaltacaklar, sözlerini daha fazla kişiye duyuracaklar. Okulların kapandığı son hafta ise 'İmam Hatip İşgaline Son' demek için bir araya gelecek olan veliler, 7 Haziran Çarşamba günü saat 12.30'da okulun önünde bir basın açıklaması yaptıktan sonra topladıkları dilekçeleri İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne teslim edecekler. ■

'İŞGALİN SONA ERMESİ İÇİN İMZA TOPLUYORUZ'

Çocukları için mücadele eden, önümüzdeki günlerde protesto ve toplantılar yapmaya hazırlanan 60. Yıl velileri ile sohbet ettik.

Okulda son durum ne? Neler yaşandı, bahsedebilir misiniz?

Yeter: İki sınıfın 'misafir' olarak imam hatip sınıfı yapılmasıyla başladı her şey üç yıl önce. Oysa mahallemizde bir imam hatip talebi yoktu. Bunu o iki sınıfa gelen öğrencilerin uzaktan taşıma sistemiyle getirilmesinden anlıyoruz. Daha sonra dört sınıf daha aldılar bizden. Bugün gelinen noktada otuz sekiz tane imam hatip sınıfı bulunuyor. Bu sınıflar misafir falan değil, laboratuvarlarımıza, sınıflarımıza el koyarak okulumuzu işgal ettiler. Okulun bahçesi ve binası ikiye bölündü. Okul zaten çok kalabalık, bizim sınıfların mevcudu bu durum yüzünden arttı. Eskiden sınıfların mevcudu 22-25 öğrenci arasındayken şimdi 35-40 arası. İmam hatip bölümünde ise sınıf mevcutları 15-22 arasında.

Okul zaten çok kalabalık ve sınıfların mevcudunun artması eğitimi ciddi olarak etkiliyor. Okulu ikiye bölmeleri, okulda kutuplaşma yaratmaları da çok kötü.

'Çocuğuma daha fazla kitap alabilmek için tekstil atölyesinde çalışıyorum, okulu başlarına yıkarım'

Bu durum öğrencileri nasıl etkiledi?

Yeter: Melis diye bir öğrenci vardı -kızımın da yakın arkadaşı- derslerinde çok başarılıydı. Ailesi imam hatibe yollamaya karar verdi sınıf açılınca. Ben dedim ki: Yollama yazıktır. Çok güzel dersleri, yazık edersin. Annesi: "Ben de istemiyorum, kızım da istemiyor ama eşim baskı yapıyor. Benim yapabileceğim hiçbir şey yok. Biz sizin gibi değiliz ki, eşim ne derse o" dedi. Şimdi kapanmış Melis. Beşinci sınıflar açık gidebiliyor, altıncı ve yedinci sınıflarda kapanmak zorunlu. Kızım da yakın arkadaşından oldu, onu sorup duruyor. Ayrıca, Melis çok başarılı olabilecekken şimdi imam hatipte sadece dini eğitim alıyor.

Okulda harem seramlık var imam hatip tarafında, ayrıca kız öğrenciler kapalı. Bunu doğal olarak soruyor çocuklarımız, onlar niye öyle biz böyleyiz diye. Ayrıca sınıflara el koymaları yetmezmiş gibi bir de laboratuvarları aldılar. Çocuklarımızın düzgün eğitim alması engelleniyor.

Ne için imza topluyorsunuz?

Yeter: Biz şimdi bir şey yapmazsak daha sonra okuyacak çocuklar, bizim çocuklarımızın çocukları belki okula bile gidemeyecek. Benim çocuğum okuldan mezun olacak, "bana ne" diyemiyorum bu yüzden. İmam hatip sınıflarının bu okuldan gitmesi, işgalin sona ermesi için imza topluyoruz.

Siz neler söylemek istersiniz?

Hatice: Ben çalışan bir annemim. Çocuğuma SBS ve başka ek kitaplar alabilmek için tekstil atölyesinde çalışıyorum. Okula çok sık gidip gelemiyorum. Bu durumdan Aydınlanma Hareketi çalışması yapan velilerin anlatmasıyla haberim oldu. Ben böyle bir şeyi öğrensem daha önce gidip okulu başlarına yıkarımdım. Ben tekstil atölyesinde boşuna mı çalışıyorum? Kızımın daha iyi bir geleceği olsun diye çalışıyorum. Her istediklerini yapıyorlar zaten, çocuğumun eğitim hakkını engellemelerine izin veremem.

(Öğrencilerin ve velilerin isimleri kendi istekleri doğrultusunda değiştirilmiştir.)

60.YIL ORTAOKULU İMAM HATİPLEŞTİRİLEMEZ ÇOCUKLARIMIZI KARANLIKTAKI BIRAKMAYACAĞIZ

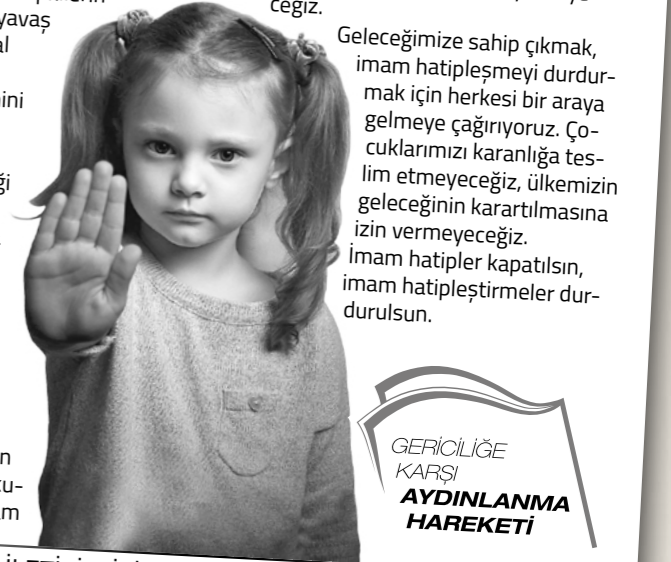
Sevgili anne ve babalar, Ülkemiz karanlık bir dönemden geçiyor ve eğer biz bir şeyler yapmazsak bu karanlık sonsuza dek sürecek. Çünkü çocuklarımızı kuşatıyorlar. Geleceğimizi, çocuklarımızı teslim alarak karartmaya çalışıyorlar. Hepimizin bildiği gibi eğitim sisteminde 4+4+4 sistemine geçişle, iktidarın istediği "dindar ve kindar nesli yetiştirme" yolunda bir dizi adım atıldı. Hiç ihtiyaç olmadığı halde her mahalleye imam hatip okulu açıldı, islamın bir mezhebini dayatan zorunlu din derslerinin yanına sözde seçmeli din dersleri eklendi, laik ve bilimsel eğitim tasfiye edildi. Eğitimde gerileşme iktidar yanlısı vakıfların da katkısıyla her fırsatta daha geniş alanlara yayılıyor ve tüm bunlar çocuklarımız "İktidarla uyumlu nesiller" olsun diye yapılıyor.

İmam hatiplere dönük tepkilerin sonucu olarak, daha yavaş bir dönüşümü, normal okullarda imam hatip sınıfları açma yöntemini geliştirdiler. Mahallemizde de bu uygulamanın bir örneği 60. Yıl Ortaokulu'nda yaşanıyor. Başlangıçta 2-3 sınıf talebiyle başlayan imam hatipleşme, bugün 38 sınıfa okulun imam Hatip Ortaokulu'na dönüşmesiyle sürüyor. Mahallede bu yönde talep olmamasına karşın başka mahallelerden okula öğrenci taşınarak imam

hatip sınıflarının sayısı artmaya devam ediyor. İmam hatip sınıfları 25 kişiyi sınırlanırken ortaokulda sınıfların mevcudu 40 kişiyi buluyor ve bu yoğunluk sonucu okula giriş çıkışlarda izdiham yaşanıyor. Mahallenin ortaokul ihtiyacı ve bunun gerekleriyle ilgili herhangi bir adım atılmak, imam hatipleştirme son hızıyla ve saldırganca sürdürülüyor. Okula meşcit yapılıyor; imam hatip öğretmenleri diğer tarafta branş derslerine giriyor; ortaokul tarafındaki yoğunluk, teneffüslerde tuvalet ihtiyacının karşılanmasını engelliyor... Memlekette hiç okul kalmayana kadar imam hatipleştirmeyi yaymaya çalışıyorlar.

Ama bu kadar yeterli!

Bizler 60. yıl ortaokulu velileri ve mahalle sakinleri olarak bu sürece "Hayır" diyeceğiz.

GEÇİCİLİĞE
KARŞI
AYDINLANMA
HAREKETİ

İLETİŞİM İÇİN: 0545 343 25 83

T.C.
SANCAKTEPE KAYMAKAMLIĞI
SANCAKTEPE İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

4+4+4 dönüşümü sonrası, eğitim sisteminde ve özel olarak da okullarda değişiklikler yapıldı. İlköğretim okulları, ilköğretim ve ortaokul olarak ayrılırken bir odayla her yerde imam hatip okulları açılması dayatmasına gidildi. Ülkemizde yoğun talep olduğu dile getirilerek açılan imam hatip okullarının kayıtları; başbakan, hükümet ve yerel yöneticiler eliyle kampanyalara dönüştürüldü. Bütün zorlama ve kampanyalara rağmen imam hatip okulları kontenjanları dolmadı. Dönüşürülen birçok okulda olduğu gibi bölgemizde/mahallemizde imam hatip okullarına gitmeyen öğrenciler, mahallesinden uzak başka okullara gitmek, bunun için servis parası ödemek, kalabalık sınıflarda eğitim görmek zorunda bırakıldı ve öğretmenlerin yeri değiştirildi. Kısacası eğitim hakları yok sayıldı!

Sancaktepe'de bulunan 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu da eğitim sisteminde yaşanan bu dayatmacı uygulamanın bir sonucu olarak 'misafir' olduğu söylenen imam hatip sınıfları tarafından işgal edilmiştir. İki misafir imam hatip sınıfı ile başlayan süreç otuz sekiz sınıfa kadar varmış, imam hatip olmayan bölümde öğrencilerin sınıf mevcutlarını iki katına çıkarmıştır. Okulu ikiye bölen bu 'misafir uygulaması' okulu ikiye bölmüş, laboratuvarlar işlevsiz hale getirilmiştir. Haremlik selamlık olan imam hatip kısmı misafir iken bizim çocuklarımız misafir konumuna düşmüştür. Okulumuzda karma ve laik eğitim istiyoruz. Misafir olan imam hatip öğrencilerinin taşıma sistemi ile geldiği bölgede imam hatip okulu mevcuttur. Bizim okulumuzu işgal etmeleri eğitimde gerileşmenin bir dayatmasıdır. Misafir olarak gelen imam hatiplerin daha sonradan odaya getirilerek bir gece yarısı okula tabela asılarak tamamen imam hatip okuluna dönüştüğünün örneği çok.

Bölgenin/mahallenin velileri, öğrencileri ve mahalle sakinlerinin yaşadığı eşitsizliğin ve mağduriyetin giderilmesi için bölgemizde/mahallemizde bulunan 60 Yıl Sarıgazi Ortaokulu'nun, imam hatip sınıflarının normal sınıfa dönüştürülmesini talep ediyorum.

Öğrenci Velisi
İsim
İmza

Boyun eğmeyenler hep vardı
hep var olacak

Solabakan Portreler

Il quarto stato
Giuseppe Pellizza da Volpedo (1901)

En önemlisi, asıl soruyu bize, doğrudan bize, hepimize soruyor portrelerden birisi: “Bir filmi izliyor musunuz, kahramanına hayranlıkla bakarak, yoksa elinizde bir devrimci senaryo mu var, size rol biçilmiş?”

■ OĞUZ KAVALA

İçinde yaşadığımız günlerde sadece sömürüyü, kötülüğü, pisliliği, karanlığı değil de bunlardan kurtulmak için beliren olanakları da görmek... Boyun eğmemek gerçekte sadece böyle mümkün. Yarının güzel günlerine inanç... İyi de, nasıl? Eğer bir ahmak iyimserliğinden söz etmiyorsak bu sadece tarih bilincine dayanabilir. Karanlıklar aydınlıklara gebe. Krizler devrimleri doğurabilir. Sınıflar mücadelesinin inişleri ve çıkışları olur. Gerçek mücadeleler her zaman iz

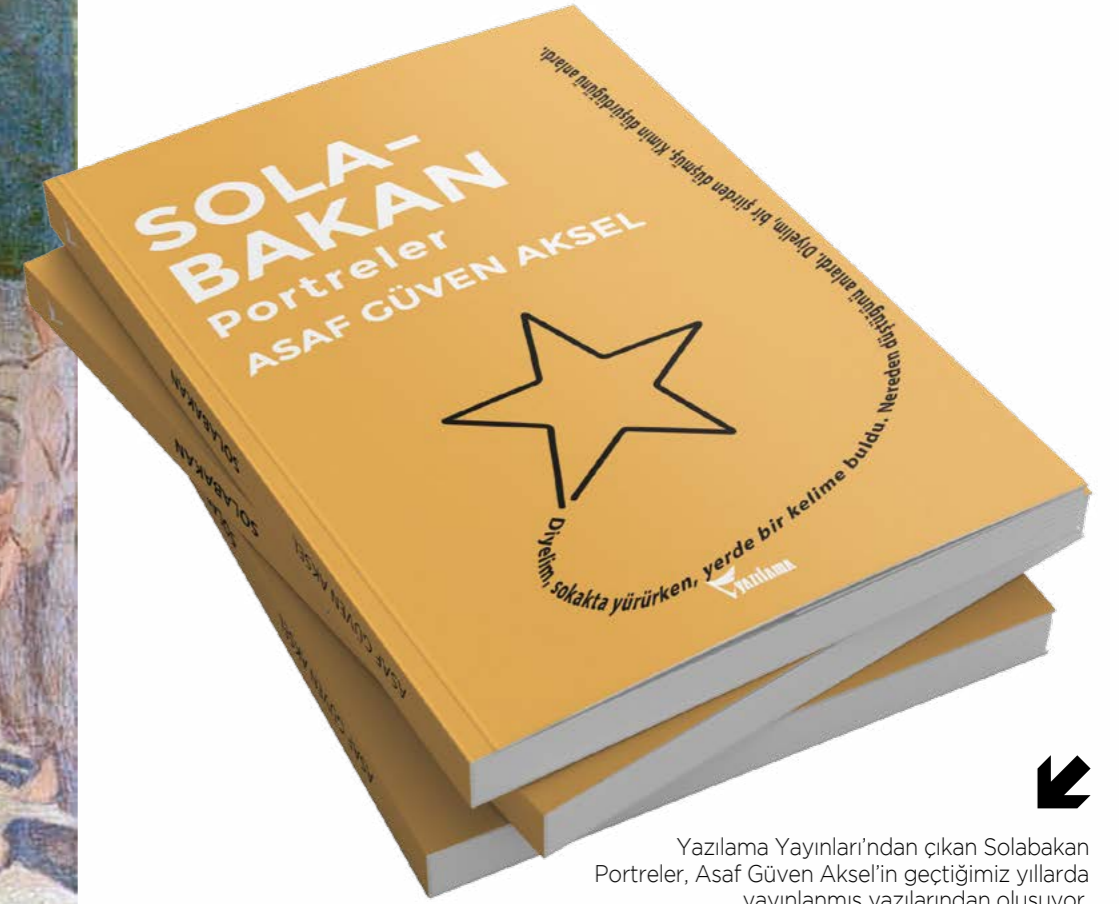
birakır, yenilgiler bile geleceğe olumlu katılımlar bırakabilir. Bunlar kendimize söylediğimiz avutma sözleri mi? Yoksa gerçekler mi? Buna nasıl karar verilir? Tarihle ve edebiyatla... Tarih bize bu meselenin mekanizmalarını anlatır. Edebiyat ise o tarihi yapan insanların sıcaklığını taşır. Söz edeceğimiz kitap bu ikisinin bir keşişim noktasında duruyor adeta. Gerçek insanları anlatıyor, ama bunu kesinlikle bir edebi dil ve bakışla koyuyor önümüze. Bazı kitaplar vardır daha

uzaktan bağırır size. Bazen kapığıyla, bazen yazarının iyi ya da kötü ünüyle, bazen başlığıyla. Bağırır. Bazılarıysa, Asaf müsaade ederse benzetmesini hem de sadece bunu değil daha bir çoğunu ödünç alacağım, feslegene benzer. Uzaktan anlaşılmaz kokusu. İçine gireceksin, sayfalarını çevireceksin, ardından çıkacak kokusu. Elinle şöyle bir avuçladığında ortalığı saran koku içini ferahlatacak. Yazan elin sıcaklığını, hem de öyle son nefesinde değil daha kavgasının içindeyken ne mutlu ki, sana aktaracak. Gözlerin dolacak. Bazı kapaklar bağırır demiştim, bu öyle değil sarı bej bir sadeliğin üzerinde adı, “Solabakan Portreler” alt alta üç sıra şeklinde sıralanmış. Sonra yazarm adı: Asaf Güven Aksel. Sonra basit çizgileriyle bir yıldızdan uçurtma yer alıyor ve kuyruğu bir yazıdan oluşuyor: “Diyelim sokakta yürürken, yerde bir kelime buldu. Nereden düştüğünü anlardı.

Diyelim bir şiirden düşmüş. Kimin düşürdüğünü anlardı.” Biraz daha aşağıda yayınevinin logosu: “Yazılama”. Çok sade ama harika bir kapak sevgili Levent (Karaoğlu) bence müthiş bir iş başarmış. Asaf’ın yazılarını kuyruğu yazı olan ve yıldız şeklinde bir uçurtmadan daha iyi hiçbir şey anlatamazdı. Ama sizin bunu anlayabilmeniz için bile kitabı okumanız gerekiyor. Çünkü ilk bakışta kapaktakinin uçurtma olduğunu anlayamayabilirsiniz. Hele kuyruktaki müthiş alıntıyı, kime ait olduğunu, kimi imlediğini... Merak edin... Evet merak edin... Çünkü bizi yanıtlar değil sorular aydınlığa çıkaracak... Yanlış anlaşılmasın Asaf’ın çizdiği portreler hiç ucu açık bitmiyor, hiç yargısız bırakmıyor ele aldığı tipleri, hiç ortada bırakmıyor okuru. Ama her yazıyı bitirdiğinizde birkaç yanıtla birlikte bir sürü soru kalıyor aklınızda. Hep dizeleri kimin düşürdüğünü merak ediyorsunuz. Bilgi

veriyor, yargısını da aktarıyor açıkça ama yazı bittiğinde mesela üşenmeden kalkıp koca “Saman sarısı”nı bir daha okuyorsunuz. Hatta bulup Abidin’in yanıtını da... Paul Gauguin’in büyük anesini, ya da Orhan Boran’ın babasını araştırma ihtiyacı doluyor içinize. Okumak, kitaplar karıştırmak, filmler izlemek istiyorsunuz. “Asiye nasıl kurtulur”, “Zengin mutfağı” daha başkaları. Bu ihtiyacı uyarıyor yazılar. Einstein’ın Lenin, Kolantay ve Troçki’nin de gittiği hangi kahvede siyasi tartışmalara takılıp derslerini astığını merak ediyorsunuz. Daha çok okumak, daha çok öğrenmek istiyorsunuz. Picasso ile “parti - angaje aydın sorunsalını” kurcalıyorsunuz ister istemez. Ama Asaf’ın portrelerinin de “usul usul bir arkadaş ışılgıdır” uyandırmak için çaldığı, tiz sesler çıkarmaz”. Kendisi de bir ispirto aleviyle yandırdıktan belki. E, ne de olsa bir şairin, hem de büyük bir şairin yetiştirmesidir. İçinize işlemek

için bağırma ihtiyacı yoktur. Ve iyi edebiyattır bu yazılar, kesin. Lorca mı anlatıyor, sanki Cristina Hoyos ile Antonio Gades’in topuk tempoları çınlar kulaklarımızda, “Kanlı düğün” sahneleniyordur. Görür gibi olursunuz. Her ölenle ölür, bir sonraki portre sahibiyle tekrar doğarsınız. İçiniz ürperir, gözleriniz dolar çokça ama bu yazılar öyle evin köşesinde oturup derdine yanma havası yaratmaz. Neşesi, umudu içindedir. Gözleriniz dolarak sokaklara çıkmak istersiniz. Bazen Sabahattin Ali’nin başındaki yarayı okşamak bazen Viktor Jara’nın kırık parmaklarını öpmek ama her seferinde onların bıraktığı yerden bayrağı kapmak ve yürümek isteği kalır içinizde, aydınlık günlere yürümek. Çünkü ölüleri bile hepten gitmez Asaf’ın: Bir gün şimdi ekmek diye bağırın bebeler elma diye bağırduğunda, çıkıp yerinden gelecektir “çirkinlerin en güzeli bir ozan. Biz o ozana, sosyal devrim diyeceğiz.”

Yazılama Yayınları’ndan çıkan Solabakan Portreler, Asaf Güven Aksel’in geçtiğimiz yıllarda yayınlanmış yazılarından oluşuyor.

Asaf Güven Aksel

Akit'in laneti!

Şehit mi değil mi bilinmez ama belli ki tuhaf bir lanet dolaşüyor Akit gazetesinin başında. Eski genel yayın yönetmeni kalp krizinden gitti. Yenisini damadı bıçakladı. Yazarlarından Nurettin Veren yoğun bakımda, zehirlendiğini iddia ediyor. Akit'çi değil ama Hayrettin Karaman'ın da kansere yakalandığı bilgisi geldi ki bu lanetin yayıldığına işaret. Hayırlısı artık!

Cumhurbaşkanlığı uçağının müdavimlerinden Yeni Akit Genel Yayın Yönetmeni Kadir Demirel İstanbul'da damadı Cemil K. tarafından bıçaklanarak öldürüldü. Maktulün kimliği nedeniyle cinayet epey geniş bir kesimin ilgisini çekti haliyle. Doğrusu ilgilenenlerin çoğu da ölünün arkasından konuştu. Kinayacak değiliz, çünkü bu adeti çıkaran gazete Akit. Maktul de o adeti çıkaran gazetesinin tepe yöneticisi.

Fakat bu arada sıradan gibi görünen aile içi cinayet tuhaf ve acıklı bir kadın hikayesi çıkardı ortaya. Damat kayınpederi öldürürken karısı Esma K.'yi de ağır yaralamıştı. Çift on yıldır evliydi. Kocasının ağır yaralandığı Esma K.'nin 7 ay önce şiddet gördüğü için baba evine gittiği, kocası için 3 ay uzaklaştırma kararı aldırdığı, "çocukları için" tekrar barışarak evine döndüğü ortaya

çıkı. Haberlere göre çiftin arası son günlerde yeniden bozulmuş, Esma K. yeniden eşi tarafından şiddete uğramaya başlamıştı.

"Şiddetli tartışmalar yaşanması üzerine" Esma K.'nin olay akşamı babasını aradığı, Yeni Akit gazetesini Genel Yayın Yönetmeni Kadir Demirel'in de 19.30'da damadı ve kızını barıştırmak için evlerine gittiği öğrenildi. Olayın ardından kayıplara karışan Cemil K.'nin evden otomobiliyle ayrıldığı, Bayrampaşa'da şirketine ait depodan motorunu alıp kaçtığı da ortaya çıktı.

ÖLDÜRÜLEN KAYINPEDER, DÖVÜLEN KADIN

Cemil K. arıyor, Kadir Demirel toprağa verildi, Esma K. hastanede yoğun bakımda. Olayın kayda değer yanı şu: Türkiye'nin iktidara yakın, dolayısıyla önemli gazetelerinden birinin tepe yöneticisinin kız

uzun zamandır eşinden şiddet görüyor. Baba bunu uzun zamandır biliyor ve yaptığı tek şey eşinden şiddet gören kızını kendisini döven adamla barışmaya zorlamak. Sebep? Ailenin korunması, çocukların babasız kalmaması vb. gibi insanlık dışı sebepler.

Maktul islamcı, katil islamcı ama belli ki bu acınası zavallılığın asıl sebebi ülkemizin derin gelenekleri. Bir babanın kızına sırtını dönmesini sağlayan gayri insani, anlaşılma zor bir halden söz ediyoruz.

ÇOK TUHF ŞEYLER OLUYOR

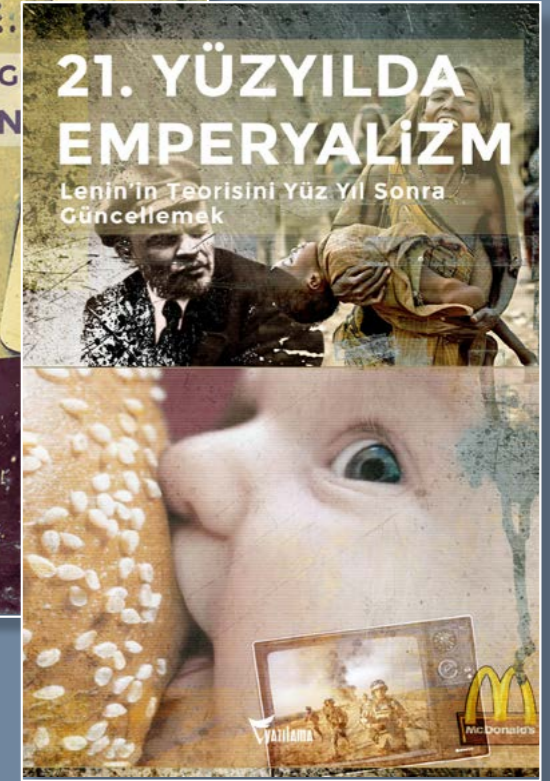
Bir de öbür yanı var hikayenin. Kocasından ayrılmasın diye kızının dayak yemesine rıza gösteren Kadir Demirel geçen yıl Suudi Arabistan'da bir otel odasında ölen Hasan Karakaya'nın yerine göreve atanmıştı. Şimdi halef selef yan yana yatıyor. Bu ikili gaze-

teleri aracılığıyla muhaliflere dönük ahlak sınırlarını hayli zorlayan saldırılara imza attılar. Hatta gazetesinin türbanlı yazarlarından Mehtap Yılmaz, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kalp krizi meselesini konu edinerek şöyle yazmıştı: "Onu o kadar seviyorum ki emretsin 12 yıllık yuvamı yıkar 3 çocuğumun gözünün yaşına bakmam."

Buradaki tuhafıklar kişisel değil, bir dönemin ruhunun yansıması. Daha yakın zamanda Aile Bakanlarımızdan biri Ensar Vakfında çocuklara tecavüz olayını kast ederek "bir kere olmuş, büyütme gerek yok" demişti. Kurumların, ailenin, şirketin, partinin vb. korunması her şeyin üzerinde, insan rahatlıkla feda edilebilir. Zaten yandaşlardan biri de Kadir Demirel'in ölümü üzerine "nasıl olursa olsun Kadir Demirel şehittir" demişti.

Şehit mi değil mi bilinmez ama belli ki tuhaf bir lanet dolaşıyor Akit gazetesinin başında. Eski genel yayın yönetmeni kalp krizinden gitti. Yenisini damadı bıçakladı. Yazarlarından Nurettin Veren yoğun bakımda, zehirlendiğini iddia ediyor. Akit'çi değil ama Hayrettin Karaman'ın da kansere yakalandığı bilgisi geldi ki bu lanetin yayıldığına işaret. Hayırlısı artık! ■

YAZILAMA 'ya devam ediyoruz...

YAZILAMA

Yazılama Yayınevi Hizmetleri Ltd. Şti.

Serasker cad. Osmancık sokak
Betül Han No: 9/13 Kadıköy - İstanbul
Tel: 0216 338 52 59 / 0549 430 50 86
yazilama.com / iletisim@yazilama.com

“BU ÜLKE, BU HALK BOYUN EĞMEZ. ÇÜRÜME BİR GERÇEKLİKTİR, GERİCİLİK BÜYÜK BİR GÜÇTÜR, HAKSIZLIK, HIRSIZLIK VE ZULMÜN GÜÇLÜ KALELERİ VARDIR.

AMA DİRENİŞ, BU ÜLKENİN TÜM BUNLARA BOYUN EĞMEYECEĞİNİ GÖSTERMİŞTİR.”

31 MAYIS 2017

